

صحيفة الحسين عليه السلام

[14] و اجبار و در شرائطي که بحث و گفتگو فائده آي نداشت انجام گرفته بود، اما در صورتیکه امام قیام می کرد، معاویه می توانست امام را پیمان شکن قلمداد کند، با اینکه خود معاویه آن را نقض کرده و محترم نشمرده بود، اما در هر حال معاهده صلح دستاویز معاویه در برابر قیام احتمالي آن حضرت بود. ضمن آنکه همچنانکه دانستیم جامعه زمان آن حضرت، به سلامت و عافیت خو کرده بود، و آن را به جنگ ترجیح می داد. مبارزات آن حضرت در زمان معاویه موانعی که برشمردیم باعث سکوت آن حضرت در برابر خودکامگیهای معاویه نمی شد، بلکه تا آنجا که در توان داشت در برابر حکومت او به مبارزه برمی خاست. یکی از مهمترین مسائلي که مطرح گردید مخالفت با ولا یتعهدی یزید بود، معاویه بدنبال فعالیتهايش برای بیعت گرفتن برای یزید، سفری به مدینه کرد تا از بزرگان آن شهر بیعت گیرد، او در برابر امام و عبد الله بن عباس سخنانی ایراد کرد و کوشش نمود ولا یتعهدی یزید را مطرح نماید، امام در پاسخ ضمن سخنان خود فرمود: "... آنچه درباره کمالات یزید و لیاقت وی برای اداره امور امت _____ = خود تا آنجا بود که از امام باقر (علیه السلام) نقل است که فرمودند: امام حسین (علیه السلام) بمنظور احترام برادرش هرگز در برابر او سخن نمی گفت (مناقب آل ابی طالب 2: 143). (*)